

Afstemning

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 72:

Forslag til folketingsbeslutning om demokratiske og samfundsmæssigt bæredygtige pensionsinvesteringer.

Af Aage Frandsen (SF) m.fl.
(Fremsat 12/1 99).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg synes, det er glimrende, at vi med jævne mellemrum får en debat om demokrati og pensionsinvesteringer i Folketinget.

Udgangspunktet for medlemsdemokratiet i pensionskasser og livsforsikringselskaber er det aftalebaserede danske arbejdsmarkedspensionssystem.

Arbejdsmarkedspensionerne omfatter jo i disse år 1,7 mio. lønmodtagere. Der er tale om aftaler indgået mellem arbejdsmarkedets parter eller ude på arbejdspladserne mellem den enkelte arbejdsgiver og lønmodtager. Og i modsætning til mange andre europæiske lande har der ikke i Danmark været behov for at gennemføre arbejdsmarkedspensioner ved lov. Det finder jeg uhyre positivt, ligesom jeg finder det væsentligt at respektere det solidariske element, der er i de aftalebaserede arbejdsmarkedspensioner og de tilknyttede forsikringsordninger.

Jeg er enig i SF's intentioner om at fremme demokrati og medlemsindflydelse i de kollektive pensionsordninger, men jeg er ikke enig i, at midlet skal være lovgivning på den måde, SF har foreslået det her. Den eksisterende lovgivning giver rammer for stor medlemsindflydelse, derfor ser vi også meget store forskelle på de forskellige ordninger.

Ved en tilsvarende debat for snart 3 år siden noterede jeg mig, at Folketinget generelt var utilbøjeligt til at lovgive om de aftalebaserede arbejdsmarkedspensioner. Selv SF vedgik, at disse arbejdsmarkedspensionsordninger var aftalestof.

Jeg synes, at det er af stor værdi, at medarbejderne inddrages i udformningen af arbejdsmarkedspensionerne og i investeringspolitikken, og derfor skal arbejdsmarkedets parter, medlemmerne, pensionsinstitutterne, også opfordres til fortsat at øge medlemsindflydelsen og gennemsigtigheden og åbenheden i forvaltningen af medlemmernes opsparing. Det er ikke kun et anliggende for en professionel ledelse, hvor god den end måtte være.

Det er absolut ikke ideer, der mangler. Betænkningen om mere demokrati og åbenhed, om pensionsinstitutternes investeringsbeslutninger, som kom for godt 3 år siden, indeholder mange overvejelser om, hvordan medlemmernes indflydelse kan øges i de kollektive overenskomster. Og flere selskaber har på baggrund af betænkningen inden for de senere år intensiveret kontakten til medlemmerne med henblik på at fremme åbenhed, medlemsindflydelse m.v.

Som en følge af betænkningen blev Pensionsmarkedsrådet nedsat, og Pensionsmarkedsrådet har i sin første rapport fra august 1998 sat fokus på åbenhed i beslutningsprocessen og udviklingen af medlemsindflydelse omkring pensionsinstitutternes investeringspolitik. Her tænker jeg bl.a. på rådets forslag om, at pensionsinstitutterne offentliggør allerede udarbejdede etiske retningslinjer, og at der udarbejdes bedre sammenlignelige nøgletal. Pensionsmarkedsrådet anbefaler også, at pensionselskaberne iværksætter yderligere undersøgelser til supplerende og systematisk belysning af medlemmernes ønsker til ordningernes indretning.

Endelig vil jeg også nævne, at jeg i løbet af dette forår vil udsende en pjeces om, hvordan opsparerne kan få indflydelse på pensionsordningerne. Pjecen er tænkt som inspiration for dem, der kunne tænke sig at forholde sig aktivt til bl.a. pensionselskabernes investeringspolitik.

SF har fuldstændig ret i, at medlemsdemokratiet i pensionskasser kan fremmes ved at ændre på kassernes vedtægter, så flertallet af pensionskassens bestyrelse vælges af og blandt medlemmerne. Medlemsindflydelsen i arbejdsmarkedspensionsordningerne organiseret af